

Tillæg ifølge § 19 (17) er Grunden dertil at søge i det foran berørte Hensyn, at det er vigtigere at ingen faar mindre, end han har nu, end at alle straks faa det dem tiltænkte nye Lønningstillæg.

Undertegnede Mindretal (S. Bojesen) der vel kan anerkende flere af de Forbedringer, som Flertallets Betænkning rummer, kan dog ikke, saa længe det ad rimelig Vej kan undgaaes, gaa med til den betydelige Forøgelse med 17 nye Embeds- og Bestillingsmænd og den dermed forbundne forøgede Pensionsskyld.

Det af mig til Undgaaelse heraf i Udvalget fremsatte Forslag til Ordning af Intendanturkorpslet var derfor bygget paa et andet Grundlag, der i Korthed kan angives saaledes:

Underofficersklassen rekrutteres i Lighed med, hvad Flertallet har foreslaaet, hvorimod Intendantklassen vilde være at besætte dels ved Afgang gennem den normerede Reserveintendant-skole, dels ved Forsættelse til Korpslet af saadanne Officerer af Hærens forskellige Baaben, som af en eller anden Grund maatte være eller under deres Tjeneste maatte blive mindre vel egnede til den aktive Militærtjeneste, men som, i Stedet for at maatte pensioneres, endnu vilde være fuldt tjenstdygtige som Intendantter i en Hær, som decideret mere er en Fæstningshær end en mobil Felthær. Det maatte da fastslaaes, at saadanne Officerer forinden Forsættelsen maa vise sig stikede hertil efter at have gennemgaaet den for Intendantter foreskrevne Uddannelse med tilhørende teoretiske og praktiske Prøver, at altsaa den nu gældende Lovs uheldige Bestemmelser herfor forlades.

Ud nævnte Vej vilde Statskassen — overfor den bydende Nødvendighed at søge vore Militærudgifter nedsatte, hvad jo ogsaa er anerkendt af Flertallet — foruden reel Besparelse af henved 10,000 Kr. ved det formindskede Antal Tjenestebage (jfr. Bilag 2) stikert kunne spare adskillige forholdsvis tidlige Pensioner, medens tjenstdygtige Kræfter vilde se deres Fordel ved at kunne bevare saavel deres Lønninger som deres Forfrem-

melsesudfigter ved at indtræde i Intendanturkorpslet.

Endvidere maatte jeg fastholde Vedtagelsen af Lovforslagets Aldersgrænser, i Lighed med Bestemmelserne for Hærens Officerer, af Hensyn til Vedligeholdelsen af Korpslets Tjenstdygtighed, og endelig maatte jeg med en Ordning som ovennævnte fastholde, at til Generalintendant kun kan udnævnes en af Korpslets tjenstgørende Embedsmænd.

Et andet Mindretal (Wagner) erkender fuldt ud, at Landets økonomiske Tilstand nødvendiggør en forstandig Sparksomhed i alle Statsforvaltningens Grene. Da Regeringsforslaget imidlertid, saaledes som det fremgaar saavel af selve dets Indhold som af de Bemærkninger, der ledsage det, tilfigter med de mindst mulige Udgifter at opnaa en yderst nødvendig Forbedring af Forplejningskorpslets Ordning, da den aarlige Merudgift, som dets Gennemførelse vilde bevirke, ikke i og for sig er af nogen betænelig Størrelse, ligesom den da ogsaa er væsentlig mindre end efter tidligere Forslag, og da endelig en meget vidt drevne Sparksomhed ved Ordningen af en Institution som Forplejningskorpslet, hvem Forvaltningen af store Pengemidler paahviler, i Længden turde vise sig mindre stemmende med god Økonomi, end det ved første Øjeblik kunde synes, vilde Mindretallet fra et finansielt Synspunkt ikke have næret nogen Betænelighed ved at tiltræde Forslaget i den Stikelse, i hvilket det er forelagt. Efter at det imidlertid ved Forhandlingerne i Udvalget havde vist sig, at Forslaget kun var gennemførligt naar det ikke medførte nogen Udgiftsforøgelse, har Mindretallet, uanset dette sit principale Standpunkt, troet at burde slutte sig til Flertallets Forslag til Reduktion, fordi Forplejningskorpslet ved den herefter fremkomne Ordning vil blive hjulpen ud af en Nødstilstand, paa hvilken der snarest muligt og saa at sige for enhver Pris maatte raades Bod. Adskillige af de af Flertallets Endringsforslag, der ikke ere dikterede af finansielle Hensyn, og da navnlig de, der gaa ud paa ganske at spærre Afdgangen til Forplej-